

Arrest

nr. 106 864 van 17 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 januari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 augustus 2010 dient verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name in functie van zijn echtgenote, van Nederlandse nationaliteit.

Op 17 januari 2011 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 22 augustus 2012 is verzoeker uitgenodigd om bepaalde stukken voor te leggen in het kader van het socio-economisch onderzoek zoals voorzien in artikel 42quater, §1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 24 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 12 februari 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: D.

Voorna(a)m(en): O.

Nationaliteit: Turkije

Geboortedatum: 15.04.1979

Geboorteplaats: Burdur

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Volgens artikel 42quater, §1, 20 van de wet van 15.12.1980 kan er gedurende de eerste drie jaar van het verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, wanneer de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de echtgenote van betrokkene sedert 03.08.2012 terug naar Nederland is vertrokken.

Er is dus niet meer voldaan aan de voorwaarde van gezamenlijke vestiging en er is evenmin nog sprake van een gezinscel.

Betrokkene legt als bewijs van zijn integratie in de Belgische maatschappij de volgende documenten voor:

- Benoeming op 22.08.2013 als 1 van de 4 zaakvoerders van de BVBA M.. De activiteit van de BVBA, noch de verloning van betrokkene worden vermeld in de overgemaakte documenten (notulen van een bijzondere algemene vergadering dd. 18.10.2012);

- Verder legt betrokkene een huurovereenkomst van een huis voor.

Betrokkene laat na nog andere documenten voor de leggen die zijn integratie in België aantonen.

Uit voornoemde documenten kan niet gesteld worden dat betrokkene economisch, cultureel en sociaal geïntegreerd is in België.

Gezien de jonge leeftijd van betrokkene, weerhoudt niets hem om een nieuw leven te starten in zijn land van herkomst."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 42quater, §1 van de vreemdelingenwet, juncto het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Na het citeren van artikel 42quater van de vreemdelingenwet zet verzoeker ter adstruering van het middel het volgende uiteen:

"-Art. 42 quater, §1, 4° van de Vreemdelingenwet is van toepassing op verzoeker:

"4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;"

Immers de bestreden beslissing vermeldt expliciet als motivering:

"Er is dus niet meer voldaan aan de voorwaarde van gezamenlijke vestiging en er is evenmin nog sprake van een gezinscel."

Evenals Art. 42quater, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet: de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

In bovenvermelde gevallen KAN er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie

De minister of zijn gemachtigde dient hierbij rekening te houden met alle elementen van het dossier: de duur van het verblijf in België, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de banden met het herkomstland.

Artikel 42quater, §4 Vreemdelingenwet vermeldt:

" §4. Onder voorbehoud van het bepaalde in §5 is het in §1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing ;

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. "

In casu, zijn verzoeker en zijn echtgenote mevrouw A. B. getrouwd op 28/09/2009 en heeft de echtgenote de gezamenlijke vestiging beëindigd op 03/08/2012.

Bovendien is verzoeker ook zaakvoerder van BVBA M., zijn kapperszaak, zodat hij geen last is voor de sociale zekerheid.

-wat betreft het besluit van de bestreden beslissing dat de economische, sociale en culturele integratie niet van die aard is dat zij het verder verblijf van de betrokkenen in het Rijk rechtvaardigt

Verzoeker heeft zijn eigen kapperszaak, BVBA M., met zetel te 2400 MOL, (...), zodat er absoluut geen sprake kan zijn van een gebrek aan economische integratie in hoofde van verzoeker.

Wat betreft zijn sociale integratie, kan verzoeker reeds vrij goed de Nederlandse taal spreken.

Niet alleen heeft hij hiertoe cursussen gevolgd, maar voornamelijk dankzij sociale contacten, zowel met vrienden en burens, maar voornamelijk in zijn kapperszaak, alwaar hij bij het haarknippen continu sociale contacten aanlegt.

Verzoeker is dan ook ten zeerste geïntegreerd, zowel op economisch als sociaal vlak, zodoende dat de bestreden beslissing ook op dit punt draagkracht mist."

2.2 Artikel 42quater, §1, 2° van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1

In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie:

(...)

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;"

Het is niet betwist dat de bestreden beslissing werd genomen binnen de drie jaar na de erkenning van verzoekers verblijfsrecht en dat er geen gezamenlijke vestiging meer is van verzoeker en diens echtgenote.

Verzoeker betoogt evenwel dat zijn huwelijk ten minste drie jaar heeft geduurd en dat hij zaakvoerder is van zijn kapperszaak, zodat in casu toch niet kan worden overgegaan tot de beëindiging van zijn verblijfsrecht. Hij lijkt hiermee te willen verwijzen naar de beperkingen om het recht op verblijf van een familielid van een burger van de Unie te beëindigen die zijn voorzien in artikel 42quater, § 4, 1° van de vreemdelingenwet, waarin het volgende is bepaald:

"§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing :

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

[...]

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet."

Evenwel gaat verzoeker eraan voorbij dat in de bestreden beslissing toepassing is gemaakt van artikel 42quater, §1, 2° van de vreemdelingenwet en niet van artikel 42quater, §1, 4° van de vreemdelingen-

wet. Het argument dat uit de bewoordingen “*gezamenlijke vestiging*” in de beslissing wordt verwezen naar de toepassing van artikel 42quater, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet, kan niet worden gevolgd. De wetgever heeft wel degelijk een onderscheid gemaakt tussen het einde van een gezamenlijke vestiging of gezinscel ingevolge het vertrek uit het Rijk van de burger van de Unie die verzoeker vervoegd heeft en het einde van een gezamenlijke vestiging of gezinscel ingevolge het ontbinden of nietigverklaren van het huwelijk met de burger van de Unie die hij vervoegd heeft. In casu verwijst verweerder expliciet naar de toepassing van artikel 42quater, §1, 2° en het vertrek uit het Rijk van de echtgenote van verzoeker, hetgeen niet wordt betwist door verzoeker. De verwijzing naar artikel 42quater, §1, 4° van de vreemdelingenwet mist juridische grondslag.

De stukken van het administratief dossier en de motivering van de bestreden beslissing laten ook toe duidelijk vast te stellen dat verweerder rekening heeft gehouden met de verplichting die voortvloeit uit artikel 42quater, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet om de duur van verzoekers verblijf in het Rijk, diens leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong in aanmerking te nemen. Verzoeker verwijst naar zijn kapperszaak. Verzoeker betwist evenwel niet dat hij, naar aanleiding van de uitnodiging door verweerder, volgende stukken heeft voorgelegd: een benoeming op 22 augustus 2013 als 1 van de 4 zaakvoerders en een huurovereenkomst. Verweerder motiveert uitdrukkelijk dat uit de voorgelegde stukken zijn activiteit van de bvba, noch zijn verloning worden vermeld. Het oordeel van verweerder dat het enig voorgelegd bewijs van zijn economische activiteit onvoldoende duidelijk is om effectief het bestaan van een economische integratie te bewijzen en dat verzoeker na laat nog andere documenten voor te leggen die zijn integratie in België aantonen, is aldus niet kennelijk onredelijk.

Met betrekking tot zijn sociale integratie betoogt verzoeker dat hij “*vrij goed Nederlands*” kan spreken. Hij heeft hiervoor cursussen gevolgd en dankt zijn kennis aan de sociale contacten met vrienden en burens en de sociale contacten tijdens het knippen. De Raad dient evenwel op te merken dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur, dat geen kennis had van de thans opgeworpen elementen van sociale integratie, kan bezwaarlijk worden verweten geen rekening te hebben gehouden met deze in het verzoekschrift aangevoerde elementen van sociale integratie.

Verzoeker die te kennen geeft van oordeel te zijn dat hij op sociaal en economisch vlak goed geïntegreerd is, toont hiermee niet aan dat verweerder verkeerd of op kennelijk onredelijke wijze concludeerde dat zijn situatie niet van die aard is dat zij een beletsel zou vormen om een einde te stellen aan zijn verblijf of dat de door verweerder voorziene motivering niet draagkrachtig zou zijn.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan vastgesteld worden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3 In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van het evenredigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het tweede middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Dat huidige beslissing niet in evenredigheid staat met de nadelen die voortspruiten uit het bestreden bevel;

Verzoeker is getrouwd op 28/09/2009.

Op 03/08/2012 is zijn echtgenote vertrokken, en heeft zij bijgevolg de gezinscel verlaten.

Mocht zijn echtgenote anderhalve maand later vertrokken zijn, zou verzoeker sowieso genieten van de uitzonderingsbepaling uit art. 42quater §4, 10 van de Vreemdelingenwet.

Nu hij nipt niet onder de uitzonderingsbepaling valt, KAN er door de minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht ingetrokken worden.

In casu , is het zeer onevenredig dat verzoeker die reeds augustus 2010 in het Rijk vertoeft, een bloeiende kapperszaak heeft, en dus wel degelijk over de nodige bestaansmiddelen beschikt, het grondgebied zou moeten verlaten.

Tevens zijn de gevolgen van de bestreden beslissing zeer onevenredig voor verzoeker, aangezien dit inhoudt dat hij hierdoor zijn investering in zijn kapperszaak in rook ziet opgaan ...”

2.4 Het evenredigheidsbeginsel wordt geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. BOES, “Het redelijkheidsbeginsel”, in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184). Verzoeker toont met zijn uiteenzetting een dergelijke kennelijke wanverhouding echter niet aan. Hij lijkt trouwens uit het oog te verliezen dat hij tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten teneinde een gezinscel te vormen met zijn echtgenote en dat het verblijfsrecht wordt beëindigd na de correcte vaststelling dat zijn echtgenote is vertrokken uit het Rijk. De verwijzing naar de toepassing van artikel 42quater, §4, 1° van de vreemdelingenwet ‘mocht zijn echtgenote pas anderhalve maand later zijn vertrokken’, is in casu louter hypothetisch. Vastgesteld wordt dat er geen gezinscel meer is binnen de door de wetgever bepaalde controletermijn, dat verzoekers verblijf in het Rijk kort is in vergelijking met zijn voorgaand verblijf in Turkije, dat een bestuur geen rekening kan houden met argumenten die het niet ter kennis zijn gebracht, dat het een Staat toekomt om vreemdelingen slechts met het oog op het verwezenlijken van welbepaalde doelstellingen en onder welbepaalde voorwaarden tot een verblijf op het grondgebied van het Rijk toe te laten en dat het algemeen belang dat gediend is met een correcte toepassing van de bepalingen van de vreemdelingenwet dient te primeren op zijn persoonlijke belangen. Verzoeker kan met het betoog dat de investeringen in zijn kapperszaak *“in rook [zullen] opgaan”*, rekening houdende met voorgaande vaststellingen, geen schending van het evenredigheidsbeginsel aantonen.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

N. MOONEN